

Sted i samme By — 3,000 Rbd., der give ham eensartet Tjeneste hele Aaret igjennem — 3,000 Rbd., der give ham 4 Maaneders behagelige Tid til at leve, hvor han vil — 3,000 Rbd., der giver ham Lov til at hæge om sin Sundhed den hele Tid igjennem! Som sagt, saa Oberster ere komne i deres Stilling som Oberst med det halvtredstindstyvende Aar, og de, med hvem det er Tilfældet, ere kun komne deri derved, at mange Andre have sat deres Liv til i Krigen. Thi i Freden kommer i Almindelighed Ingen paa Obersts Gage før efter det fem og halvtredstindstyvende Aar, henimod det tredstindstyvende. Hvis det ærede Medlem nu, da vi nylig ere gaaede ud af en Krig, vil see hen til, hvem der ere Generalmajorer, saa vil han see, at det er jo næsten Oldinge. Nei, en Sammenligning med Militairretaten fører blandt Andet netop til at holde paa 2,400 Rbd., som svarende til den militaire Gage, som den Gage, man kan nyde uden at have anden Pligtopfyldelse end den, der kan opfyldes ved at leve paa eet Sted, under eensartede Betingelser. Denne Gage har Oberstlieutenanten, hvis Ansvar er større end Høiesteretsassessorens; thi enhver Mand, der skal staae til Ansvar som enkelt Mand, har altid et større Ansvar end det, der kun kommer frem igjennem det Collective.

Den ærede Cultusminister kunde ikke finde sig i en Sammenligning med Departementschefer og sagde blandt Andet, at Departementschefer kunde komme frem i en meget yngre Alder; men jeg svarer dertil, at Eet er at kunne og et Andet er, hvad der i Almindelighed skeer. Og Høiesteretsassessorerne kunne komme frem i en ligesaa ung Alder, ja, kunne efter den høieste Grad af Sandsynlighed nu komme frem i en yngre Alder. Hvis den ærede Cultusminister vil gjøre sig den Uleilighed at gjenneengaae Listen over Høiesteretsassessorerne i de sidste halvtredstindstye Aar,

skal han staae at see, hvormange der ere komne ind i Høiesteret meget under det halvtredstindstyvende Aar. Der har, om jeg husker ret, været en anden Ansættelsesmaade, idet temmelig unge Mennesker ere blevne attacherede til Høiesteret — jeg siger ikke, at det var godt, og jeg siger heller ikke, at det var skadeligt — og efterat de i ikke saamange Aar have været ved Retten, ere de gaaede over til at blive Assessorer; men Intet forhindrer, at dette skeer endnu. Med Departementschefen er der derimod den Hindring, at hans virkelige Brugbarhed som enkelt Mand kræves hver Dag, medens derimod Assessorens i Collectivet kan blive skjult.

Den ærede Cultusminister lagde saamegen Bægt paa, at jeg forsøgte at lægge en anden Betydning i mine Modstanderes Ord, end der virkelig laa deri, og saa lagde han selv i mine Ord den Betydning, at jeg i Almindelighed havde sagt, at det var rigtigst, om man kunde vinde de bedste Kræfter, jo Mindre man gav. Men idet han oplæste mine Ord, læste han et „snarere“, som han ikke lagde Bægt paa, og navnlig fremhævede han ikke, at jeg havde sagt det i Modsætning til den Paaastand, at der absolut behøvedes 3,000 Rbd. for at staae hæderlige Mand. Dertil svarede jeg Nei, og at det, naar de skulde tages fra andre Steder end Landsøverretten og andre Domstole, snarere var et Beviis paa deres Dygtighed, naar de kunde resignere sig til at begynde med en mindre Gage — det er egentlig feil, naar vi bestandig tale om 3000 Rbd.; thi Gagen er 3,000 og 200 Rbd., hvergang der rykkes op. Altsaa for den Mand, der har været i andre Livsstillinger, er det snarere et Beviis paa, at han har Dygtighed til at indtræde i Høiesteret, naar han kan bestemme sig til at opgive visse Livsgoder for denne Ære, end naar han kun kan lade sig bevæge dertil derved, at der er sat en Pengepræmie derpaa, og det troer jeg Enhver maa erkjende.